

Jana Boušková | harfa

talent století | jediná česká laureátka nejprestižnějších harfových soutěží světa | žádaná sólistka světových pódii | tvář předního světového výrobce harf Lyon & Healy | sóloharfistka České filharmonie | profesorka Královské akademie v Bruselu | porotkyně prestižních harfových soutěží

Není mnoho českých umělců, kteří by ve svém oboru dosáhli na světové úrovni natolik výsadního postavení a tak výjimečným způsobem reprezentovali Českou republiku v zahraničí, jako harfistka Jana Boušková. Proslulý violoncellista Mstislav Rostropovič si například osobně vyžádal kontakt na Janu Bouškovou poté, co uslyšel její hru v rozhlasu, a premiéroval s ní dílo Raviho Shankara na festivalu v Evianu. Světoznámá profesorka harfy z USA Susan McDonald označila Janu Bouškovou za talent století a podobně hodnotí výkony Jany Bouškové i zahraniční kritika.

Jana Boušková se díky výrazným uměleckým úspěchům rychle stala velmi žádanou harfistkou vystupující na renomovaných světových pódii nejen sólově, ale i komorně s takovými interprety, jako Maxim Vengerov, Jurij Bashmet, Patrick Gallois, Jiří Bárta, Christian Tetzlaff, Sharon Kam, či již zmíněný Mstislav Rostropovič.

Jana Boušková absolvovala konzervatoř v Praze a Ostravskou univerzitu ve třídě profesorky Libuše Váchalové. Ve studiu posléze pokračovala na renomované Indiana University u profesorky Susann McDonald. Jana Boušková je zatím jedinou harfistkou České republiky, která vyhrála světově nejvýznamnější a nejuznávanější harfovou soutěž. Toto vítězství si přivezla v roce 1992 z USA a ve stejném roce získala i druhou cenu v Izraeli na jiné renomované světové soutěži s největší historickou tradicí, kde společně s nejvyšším oceněním drží též i prvenství jediné české harfistky, která byla do této významné soutěže pozvána. Mezi další četná ocenění patří i vítězství v Concours International de Musique de Chambre v Paříži a v Torneo Internazionale di Musica v Itálii. Za mimořádné koncertní úspěchy a přínos v rozvoji hry na harfu získala ocenění ve Švýcarsku, a také se stala laureátkou festivalu Juventus ve Francii. V Čechách získala cenu Talent roku 96' a jako jedna z deseti nejvýznamnějších žen České republiky, a první interpretkou z klasické hudby vůbec, byla vyznamenána cenou „Lady Pro“, která jí byla předána za přítomnosti prezidenta republiky prof. Václava Klause na Pražském hradě.

Jana Boušková vystupuje pravidelně sólově i v komorních sestavách na významných domácích i světových koncertních pódii a festivalech. Mezi nejvýznamnější bezpochyby patří její sólové recitály v Alice Tully Hall – Lincoln Center (New York), v Theatre Châtelet v Paříži, ve vídeňském Musikverein, na festivalu Pražské jaro a Berliner Festtage; účinkování na Galakonzertu pořádaném k 50. narozeninám Jurije Bashmeta v Moskvě, na kterém se představilo mnoho dalších významných světových umělců; velké turné po Izraeli a Evropě společně s houslistou Maximem Vengerovem, s kterým mimo jiné uvedla také premiéru skladby „Maximum“ Benjamina Yusupova pro čtyři sólové nástroje a orchestr; komorní spolupráce s mnoha vynikajícími interprety na festivalu Spannungen v Německu, Parry Sound v Ontariu, Festival des Lauréats Juventus Cambrai nebo Elba Isola Musicale d'Europa, v Théâtre de la Ville společně flétnisty Emmanuelem Pahudem a Mathieu Defourem a harfistkou Marie-Pierre Langlamet, nebo velká německá turné s flétnistou Patrickem Gallois. Jako sólistka orchestrů (např. České filharmonie, PKF - Prague Philharmonia, Budapeštské filharmonie, Stuttgartské filharmonie, Lucernského symfonického orchestru, Kolínské komorní filharmonie, Chicago Sinfonietta, Amsterdam Sinfonietta, Israel Philharmonic Orchestra, MDR Symphonieorchester Leipzig či Tokyo Chamber Orchestra) vystoupila v sálech Carnegie Hall v New Yorku, Berlínské a Kolínské filharmonie, Suntory Hall v Tokiu, v Gewandhausu v Lipsku, v Symphony Center v Chicagu, Concertgebouw v Amsterdamu, pražském Rudolfinu a mnohých dalších.

Mimo sólové činnosti se Jana Boušková věnuje pedagogické dráze a současně vyučuje na Královské konzervatoři v Bruselu a je docentkou na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze. Od roku 2005 je též sóloharfistkou České filharmonie. Jana Boušková je pravidelně zvána k účinkování na světových harfových kongresech a sympoziích včetně Mezinárodní harfové soutěže v USA, Francii či Izraeli, stejně tak i jako pedagog k vedení řady mistrovských kurzů po celém světě. Je zvána též k pedagogické činnosti na prestižních školách včetně Indiana University v USA nebo Haute Ecole de Musique v Ženevě. V roce 1999 byla uměleckou ředitelkou VII. světového harfového kongresu v Praze. Od roku 2000 je členem Umělecké rady Akademie múzických umění a též České filharmonie.

Jana Boušková nahrála přes dvě desítky CD pro domácí i zahraniční firmy, natáčí pro rozhlasové a televizní společnosti. V roce 2004 vydala společnost EMI nahrávku z jejího koncertu na Festivalu „Spannungen“. Široký repertoár Jany Bouškové obsahuje díla všech období, mnoho současných českých i zahraničních autorů zkomponovalo skladby přímo pro ni. Mezi světové premiéry patří mimo jiné již zmíněná Sonata pro cello a harfu od Ravi Shankara; Koncert pro flétnu, housle, violu, harfu a orchestr Benjamina Yusupova s houslistou Maximem Vengerovem, Koncert pro dvě harfy Jana F. Fischera s Isabelle Moretti premiérováno na Sedmém světovém harfovém kongresu v Praze v roce 1999, Koncert pro sólo harfu „Praharpfona“ od Kryštofa Mařatky s premiérou v německém Kielu, Sólový harfový koncert Lukáše Sommera, Jazz koncert pro flétnu a harfu Emila Viklického a mnoho dalších sólových a komorních děl. Jana Boušková hraje na nástroj americké firmy Lyon & Healy, který získala za vítězství v USA International Harp Competition v roce 1992 a je rovněž oficiální tváří této prestižní společnosti.

K posledním úspěchům Jany Bouškové patří sólový recitál s Českou filharmonií (2017), Stuttgartskou filharmonií (2017), premiéra vlastní úpravy části Mé vlasti Bedřicha Smetany a její uvedení na sólovém turné po ČR (2017) či návraty na prestižní festivaly Pražské jaro (2018), Smetanova Litomyšl (2017) nebo MHF Leoše Janáčka (2018).